

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I CRNE GORE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima sačinjen 29. maja 2009. godine u Podgorici, u originalu na srpskom i crnogorskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

između Republike Srbije i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima

Republika Srbija i Crna Gora (u daljem tekstu: države ugovornice) u želji za razvijanjem uzajamnog poverenja i saradnje u oblasti pravne pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, a u cilju efikasnijeg ostvarivanja prava i interesa svojih državljana, kao i unapređenja sveukupnih odnosa i saradnje između dve države, sporazumele su se o sledećem:

PRVO POGLAVLjE OPŠTE ODREDBE

Pružanje pravne pomoći

Član 1.

(1) Države ugovornice će, na zahtev, pružati jedna drugoj pravnu pomoć u građanskim, krivičnim i upravnim stvarima pod uslovima i na način utvrđen ovim ugovorom.

(2) Pod "građanskim stvarima" u smislu ovog ugovora, podrazumevaju se i privredne i porodične stvari.

(3) Pod "krivičnim stvarima" u smislu ovog ugovora, podrazumevaju se krivična dela, privredni prestupi i prekršaji.

(4) Pod "upravnim stvarima" smatraju se samo upravne stvari predviđene ovim ugovorom.

(5) Pravnu pomoć ukazuju sudovi i drugi organi država ugovornica koji su, po propisima svoje zemlje, nadležni da odlučuju o stvarima iz st. 1. do 4. ovog člana.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima i drugim organima

Član 2.

(1) Državljeni jedne države ugovornice imaju jednaku pravnu zaštitu u postupcima pred sudovima i drugim organima druge države ugovornice kao i njeni državljeni.

(2) Državljeni jedne države ugovornice imaju na teritoriji druge države ugovornice slobodan pristup sudovima i drugim organima. Pred ovim organima oni mogu da zastupaju svoje interes, podnose zahteve i preduzimaju radnje pod istim uslovima kao i njeni sopstveni državljeni.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana primenjuju se i na pravna lica osnovana u skladu sa zakonima države ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi njihovo sedište.

(4) Advokati upisani u advokatski imenik u jednoj od država ugovornica, mogu zastupati stranke u postupcima pred sudovima i drugim nadležnim organima druge države ugovornice.

Obim pravne pomoći

Član 3.

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvata dostavljanje pismena, obaveštenja i predmeta, kao i preuzimanje procesnih radnji (saslušanje stranaka, svedoka, veštaka i drugih lica, zaplena, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, pretresanje, uviđaj, veštačenje i dr.), primenu određenih mera (kontrolisane isporuke, angažovanje prikrivenog islednika i dr.), priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka i ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja.

Organj saradnje

Član 4.

(1) Radi pružanja pravne pomoći, prema ovom ugovoru, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica međusobno komuniciraju preko svojih nadležnih organa, i to:

- 1) za Republiku Srbiju – preko Ministarstva pravde Republike Srbije;
- 2) za Crnu Goru - preko Ministarstva pravde Crne Gore.

(2) Kod opštih vidova pružanja pravne pomoći koji se odnose na uručivanje i dostavljanje određenih akata, dokumenata i obaveštenja, kao i izvođenje određenih procesnih radnji (saslušanje stranaka, svedoka, uzimanje nasledničkih izjava i dr), sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica komuniciraju neposredno.

(3) Odredba stava 1. ovog člana ne isključuje komuniciranje diplomatskim, odnosno konzularnim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

(4) U hitnim slučajevima, u krivičnim stvarima, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica mogu komunicirati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) U slučajevima iz st. 2. i 4. ovog člana, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica obavezni su da primerak zamolnice u krivičnim stvarima dostave ministarstvu pravde.

Obaveza sačinjavanja zamolnice

Član 5.

(1) Zahtev za pružanje pravne pomoći prema ovom ugovoru podnosi se u vidu zamolnice.

(2) Zamolnicu podnosi sud ili drugi nadležni organ države ugovornice kojoj je pravna pomoć potrebna (u daljem tekstu: država molilja) i upućuje je nadležnom суду ili drugom nadležnom organu države ugovornice od koje se traži pravna pomoć (u daljem tekstu: zamoljena država).

Sadržina zamolnice

Član 6.

(1) Zamolnica sadrži:

- 1) naziv organa države molilje od koga potiče zamolnica;
- 2) naziv organa kome se zamolnica upućuje, a ukoliko nije poznat njegov tačan naziv, oznaku „nadležni organ“, uz naziv zamoljene države;

- 3) ime i prezime, podatke o rođenju, prebivalište ili boravište, zanimanje i državljanstvo, odnosno naziv i sedište stranaka i njihovo svojstvo u postupku;
 - 4) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;
 - 5) oznaku spisa i sažet opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u krivičnim stvarima i zakonski naziv krivičnog dela i tekst odredaba krivičnog zakona;
 - 6) opis radnje pravne pomoći koja se traži, razlog za podnošenje zamolnice, a po potrebi, i pitanja koja se imaju postaviti licu čije se saslušanje traži;
 - 7) naziv akta i adresu lica kome treba izvršiti dostavljanje;
 - 8) druge elemente predviđene ovim ugovorom za pojedine vidove pravne pomoći.
- (2) Zamolnica i drugi akti koje u njenom prilogu dostavljaju sudovi i drugi organi država ugovornica moraju biti potpisani i snabdeveni pečatom suda ili drugog organa od koga potiču.
- (3) Zamoljena država može tražiti dodatna obaveštenja i akte koji su joj potrebni za izvršenje zamolnice.

Jezik

Član 7.

- (1) Zamolnica i akti koje treba dostaviti uz zamolnicu saglasno odredbama ovog ugovora sastavljaju se na službenom jeziku države molilje.
- (2) Odgovori na zamolnice dostavljaju se na jeziku zamoljene države.
- (3) Akti koje treba uručiti licima u zamoljenoj državi dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

Način pružanja pravne pomoći

Član 8.

- (1) Postupanje po zamolnicama vrši se bez odlaganja po propisima zamoljene države.
- (2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, zamoljeni organ će, na zahtev suda ili drugog organa od koga potiče zamolnica, moći da postupi na način koji je posebno označen u zamolnici, ako to nije u suprotnosti sa javnim poretkom zamoljene države.

Ustupanje zamolnice nadležnom organu

Član 9.

- (1) Ako sud ili drugi nadležni organ kome je zamolnica upućena nije nadležan za postupanje, zamolnicu će bez odlaganja ustupiti nadležnom суду ili drugom nadležnom organu na teritoriji zamoljene države, o čemu će obavestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.
- (2) Zamoljeni organ će preuzeti potrebne mere za utvrđivanje prave adrese, ako se lice kome treba izvršiti dostavljanje ne može pronaći na adresi označenoj u zamolnici.

Nemogućnost udovoljenja zamolnici

Član 10.

Ako zamoljeni organ nije mogao da udovolji zamolnici, odmah će o tome obavestiti organ države molilje i vratiće dostavljena akta uz navođenje razloga zbog kojih nije mogao da postupi po zamolnici.

Dokazivanje dostavljanja

Član 11.

Dostavljanje akata se dokazuje potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja po propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drugačiji način dostavljanja.

Odbijanje pravne pomoći

Član 12.

(1) Zamoljena država će odbiti da ukaže pravnu pomoć ako nisu ispunjeni uslovi za pružanje pravne pomoći predviđeni ovim ugovorom.

(2) Zamoljena država može odbiti ukazivanje pravne pomoći ako smatra da bi udovoljenje zamolnici ugrozilo njen suverenitet ili bezbednost ili bi bilo u suprotnosti sa njenim pravnim poretkom.

Troškovi ukazivanja pravne pomoći

Član 13.

(1) Svaka država ugovornica snosi troškove ukazivanja pravne pomoći koji su nastali na njenoj teritoriji, ako ovim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Države ugovornice neće zahtevati naknadu troškova za izvršene radnje po zamolnicama, osim nagrade za izvršeno veštačenje i druge troškove nastale povodom veštačenja, kao i troškove privremenog upućivanja lica lišenog slobode u zamoljenoj državi, radi ispitivanja u svojstvu svedoka ili veštaka, na teritoriju države molilje.

(3) Veštačenje se može usloviti prethodnim polaganjem predujma kod zamoljenog suda, ako troškove veštačenja snosi stranka.

(4) Svedoku ili veštaku koji se odazove pozivu suda države molilje pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, saglasno propisima države molilje.

(5) U pozivu će se navesti koje naknade pripadaju licima iz stava 4. ovog člana, a na njihov zahtev daće im se predujam za pokriće troškova.

Zaštita svedoka i veštaka

Član 14.

(1) Svedok ili veštak koji se pojavljuje pred sudskim organima države molilje na osnovu poziva koji mu je dostavljen od strane sudskog organa zamoljene države ne može, bez obzira na njegovo državljanstvo, biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog dela koje je predmet sudskog postupka u kome je traženo njegovo prisustvo ili za delo koje je počinio pre nego što je napustio teritoriju države molilje, niti upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stava 1. ne primjenjuje se ako svedok ili veštak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju države molilje u roku od 15 dana pošto mu je saopšteno da njegovo prisustvo više nije potrebno ili se u nju vrati pošto je napustio. U ovaj rok ne uračunava se vreme u kome svedok ili veštak iz objektivnih razloga nije mogao da napusti teritoriju države molilje.

Obaveštenje o propisima

Član 15.

Ministarstvo pravde Republike Srbije i Ministarstvo pravde Crne Gore dostavljaće, na zahtev, jedno drugom tekstu propisa koji važe ili su važili na teritoriji njihove države, a po potrebi i obaveštenja o određenim pravnim pitanjima u vezi sa materijom koja je predmet ovog ugovora.

DRUGO POGLAVLjE

PRAVNA POMOĆ U GRAĐANSKIM STVARIMA

1. Oslobođenje od davanja obezbeđenja parničnih troškova i oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka

Član 16.

(1) Od državljanina jedne države ugovornice koji učestvuje u postupku pred sudom druge države ugovornice kao tužilac ili umešač nije dozvoljeno zahtevati polaganje predujma za obezbeđenje parničnih troškova samo zato što je strani državljanin i na teritoriji te države nema prebivalište.

(2) Predujam taksa i troškova postupka koje snosi stranka, može se zahtevati od državljanina druge države ugovornice pod istim uslovima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljana.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno se primjenjuju i na pravna lica.

Član 17.

(1) Državljani jedne države ugovornice kada se pojavljuju pred sudovima druge države ugovornice imaju pravo na oslobođenje od plaćanja sudskih taksa i troškova, kao i na besplatnu pravnu pomoć u toku postupka pod istim uslovima i u istom obimu kao i njeni sopstveni državljani.

(2) Molbu u smislu stava 1. ovog člana stranka može podneti neposredno nadležnom суду druge države ugovornice ili суду države ugovornice čiji je državljanin, ako na njenoj teritoriji ima prebivalište ili boravište. Sud države ugovornice čija je stranka državljanin dostaviće molbu nadležnom суду druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

Član 18.

(1) Uverenje o imovnom stanju na osnovu kojeg se priznaju olakšice iz člana 17. stav 1. ovog ugovora, izdaje nadležni organ one države ugovornice na čijoj teritoriji molilac ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako molilac ima prebivalište ili boravište na teritoriji treće države, ovo uverenje na teritoriji treće države može izdati nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo države ugovornice čiji je on državljanin.

(3) Sud koji odlučuje o zahtevu za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka iz člana 17. stav 1. ovog ugovora, može, po

potrebi, tražiti dodatna obaveštenja od organa države ugovornice čiji je molilac državljanin.

2. Postupanje po zamolnicama u građanskim stvarima

Član 19.

(1) Sudovi kojima su upućene zamolnice izvršiće ih što je moguće pre i primeniti, po potrebi, ista prinudna sredstva kao i prilikom izvršenja zamolnica između domaćih sudova. Prinudna sredstva neće se primenjivati ako se radi o ličnom dolasku stranaka.

(2) Sud ili drugi organ od koga potiče zamolnica biće na svoj zahtev blagovremeno obavešten o vremenu i mestu izvršenja tražene radnje kako bi eventualno zainteresovana stranka mogla tome da prisustvuje. Sudovi mogu vršiti ovo obaveštenje neposredno.

Član 20.

(1) Države ugovornice pružaće jedna drugoj pomoć u utvrđivanju adrese lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana u postupku pred organima nadležnim za odlučivanje u građanskim stvarima u smislu ovog ugovora i ako se u tu svrhu pruže odgovarajući podaci.

(2) Zahtev iz stava 1. ovog člana upućuje se organu druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

3. Isprave

Oslobodenje od legalizacije

Član 21.

(1) Javne isprave koje je sastavio ili izdao sud ili drugi nadležni organ jedne države ugovornice i koje su snabdevene potpisom i službenim pečatom nije potrebno dalje overavati radi upotrebe pred organima druge države ugovornice. Isto tako, nije potrebna ni dalja overa privatnih isprava ako je ove overio sud ili drugi nadležni organ.

(2) Odredba stava 1. ovog člana odnosi se i na prepise javnih i privatnih isprava koje je overio sud ili drugi nadležni organ.

Dokazna snaga javnih isprava

Član 22.

Javne isprave izdate od nadležnih organa jedne države ugovornice imaju pred organima druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 23.

(1) Nadležni organi država ugovornica dostavljajuće jedni drugima izvode iz matičnih knjiga kao i pravnosnažne sudske odluke koje se odnose na lična stanja državljana druge države ugovornice.

(2) Isprave i sudske odluke iz stava 1. ovog člana dostavljaju se, bez taksa i troškova, nadležnom organu druge države ugovornice.

(3) Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljaće se odmah, a ostali izvodi i sudske odluke krajem svakog tromesečja.

4. Zaostavštine

Član 24.

(1) Državljeni jedne države ugovornice mogu na teritoriji druge države ugovornice sticati imovinska prava na osnovu zakonskog ili testamentarnog nasleđivanja pod istim uslovima i u istom obimu kao i državljeni te strane ugovornice.

(2) Državljeni jedne države ugovornice mogu izjavom poslednje volje raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge države ugovornice.

Član 25.

(1) Ako je prema merodavnom pravu koje se primenjuje na raspravljanje zaostavštine iz člana 24. ovog ugovora naslednik država, pokretna imovina pripada državi ugovornici čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti, a nepokretna imovina državi ugovornici na čijoj se teritoriji ova imovina nalazi.

(2) Ako je ostavilac u vreme smrti imao dvojno državljanstvo država ugovornica, naslednik pokretnih stvari je ona država u kojoj je ostavilac imao prebivalište u vreme smrti.

5. Priznanje i izvršenje sudske i arbitražne odluke

Sudske odluke

Član 26.

(1) Država ugovornica priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji, pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom, sledeće sudske odluke donete na teritoriji druge države ugovornice:

- 1) sudske odluke u građanskim stvarima;
- 2) sudske odluke u krivičnim stvarima, u delu kojim je odlučeno o imovinsko-pravnim zahtevima.

(2) Sudskom odlukom u smislu stava 1. ovog člana smatra se i poravnanje zaključeno pred sudom, kao i odluka drugog organa koja je u državi u kojoj je doneta izjednačena sa sudskom odlukom, odnosno sudskem poravnanjem, ako se njom regulišu odnosi u statusnim, porodičnim i imovinsko-pravnim odnosima sa međunarodnim elementom.

Uslovi za priznanje i izvršenje

Član 27.

Sudske odluke iz člana 26. ovog ugovora priznaju se i izvršavaju ako su ispunjeni sledeći uslovi:

- 1) da je odluka pravnosnažna i izvršna po zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji donesena;
- 2) da po zakonu države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži, donošenje odluke u toj pravnoj stvari nije u isključivoj nadležnosti domaćeg suda ili drugog organa;

3) da je stranka koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je sudska odluka donesena bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku, odnosno u slučaju procesne nesposobnosti bila pravilno zastupana, prema zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donesena;

4) da između istih stranaka u istoj stvari na teritoriji države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži nije od suda ranije već donesena pravnosnažna odluka ili priznata neka druga strana sudska odluka;

5) da između istih stranaka u istoj stvari nije ranije pokrenut postupak, odnosno započeta parnica pred sudom one države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje;

6) da priznanje, odnosno izvršenje odluke nije u suprotnosti sa javnim poretkom države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži.

Član 28.

(1) Sudske odluke jedne države ugovornice donete u bračnim sporovima i u sporovima radi utvrđivanja i osporavanja očinstva ili materinstva, odnosno odluke koje se odnose na lična stanja (status) sopstvenih državljana ili državljana druge države ugovornice, priznaće se i bez preispitivanja od strane suda uslova predviđenih u članu 27. ovog ugovora, pod uslovom da nisu u suprotnosti sa propisima koji se primenjuju u ovim stvarima na teritoriji države u kojoj se traži priznanje.

(2) Sudske odluke jedne države ugovornice, koje se tiču ličnog statusa državljana treće države, priznaće se na teritoriji druge države ugovornice samo ako ispunjavaju uslove za priznanje u državi čiji su državljeni u pitanju.

Arbitražne odluke

Član 29.

(1) Država ugovornica priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji odluke arbitražnih sudova, kao i pred njima sklopljena poravnanja u privrednim stvarima (u daljem tekstu: arbitražne odluke) donesene na teritoriji druge države ugovornice.

(2) Na priznanje i izvršenje odluke iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe člana 27. ovog ugovora.

(3) Priznanje i izvršenje odluke iz stava 1. ovog člana odbije se ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 2. ovog člana i ako se utvrdi:

1) da arbitražna odluka nije zasnovana na pisrenom sporazumu o nadležnosti arbitražnog suda koji je doneo odluku (u daljem tekstu: ugovor o arbitraži);

2) da ugovor o arbitraži nije punovažan po zakonu kome su ga stranke podvrgle, kao i zakonu države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje;

3) da sastav arbitražnog suda ili arbitražni postupak nisu bili u skladu sa ugovorom o arbitraži;

4) da je arbitražni sud prekoračio granice svog ovlašćenja određene ugovorom o arbitraži;

5) da je arbitražnu odluku poništio ili obustavio nadležni organ države ugovornice u kojoj je odluka donesena.

(4) Ako je arbitražni sud prekoračio ovlašćenja iz ugovora o arbitraži, arbitražna odluka će se, ako su ispunjeni ostali uslovi i ako je to moguće, priznati i izvršiti u onom delu za koji je sud bio ovlašćen.

Zahtev za priznanje i izvršenje

Član 30.

(1) Zahtev za priznanje i izvršenje sudske i arbitražne odluke zainteresovana stranka podnosi nadležnom суду države ugovornice u kojoj se traži priznanje i izvršenje ili nadležnom суду države ugovornice gde je odluka doneta, koji će zahtev dostaviti na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

(2) Zahtev za priznanje i izvršenje može podneti svako ko ima pravni interes za priznanje i izvršenje.

(3) Uz zahtev za priznanje i izvršenje sudske odluke prilaže se:

1) original ili overeni prepis sudske odluke ili poravnanja sa potvrdom da je odluka pravnosnažna i izvršna, ako to ne proizilazi iz odluke;

2) potvrda da je stranka koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je odluka doneta bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku, odnosno da je procesno nesposobna stranka bila pravilno zastupana u skladu sa zakonom države ugovornice čiji je organ doneo odluku.

(4) Uz zahtev za priznanje i izvršenje arbitražne odluke prilaže se:

1) original ili overeni prepis odluke arbitražnog suda ili poravnanja koje je pred njim zaključeno;

2) original ili overeni prepis sporazuma o nadležnosti arbitražnog suda.

Postupak priznanja i izvršenja

Član 31.

(1) Postupak priznanja i izvršenja odluke sprovodi se po zakonu države ugovornice na čijoj teritoriji se traži priznanje i izvršenje.

(2) Sud koji odlučuje o zahtevu za priznanje i izvršenje odluke ograničiće se samo na utvrđivanje postojanja uslova predviđenih u čl. 27. do 30. ovog ugovora.

Član 32.

Primena odredbi koje se odnose na izvršenje sudske i arbitražne odluke ne može biti u suprotnosti sa propisima država ugovornica koji se odnose na transfer novca i iznošenje drugih stvari dobijenih izvršenjem.

TREĆE POGLAVLJE

PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Opšti vidovi pravne pomoći

Član 33.

(1) Opšti vidovi pravne pomoći obuhvataju:

1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svedoka i veštaka, uviđaj, pretres prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;

2) primenu mera, kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolisana isporuka, pružanje simulovanih poslovnih usluga, sklapanje simulovanih pravnih poslova, angažovanje prikrivenog islednika, računarsko pretraživanje i obrada podataka;

3) razmenu obaveštenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom u državi molilji, dostavljanje podataka bez zamolnice, korišćenje audio i video-konferencijske veze, formiranje zajedničkih istražnih timova;

4) privremenu predaju lica lišenog slobode radi ispitivanja pred nadležnim organom države molilje.

(2) Uz zamolnicu za pretres lica ili prostorija ili zaplenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primerak ili overen prepis odluke organa koji moli ovu radnju.

(3) Predmete i izvornike akata i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, strana molilja vratiće što pre zamoljenoj državi, ukoliko ih se ona ne odrekne.

Pozivi

Član 34.

U pozivu okriviljenom, svedoku, veštaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne sme biti zaprečena prinudna mera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne sme biti izrečena sankcija.

Privremena predaja lica lišenog slobode

Član 35.

(1) Ukoliko država ugovornica koja sprovodi krivični postupak, pozove, radi ispitivanja, odnosno saslušanja, u svojstvu svedoka ili veštaka, lice koje je lišeno slobode u drugoj državi ugovornici, ono može biti privremeno predato državi molilji.

(2) Država molilja dužna je da privremeno predato lice vratи u roku koji odredi zamoljena država.

(3) Privremena predaja će se odbiti:

1) ako se lice lišeno slobode ne saglasi sa privremenom predajom;

2) ako bi usled privremene predaje moglo doći do produženja njegovog lišenja slobode;

3) ako po mišljenju zamoljene države, postoje drugi važni razlozi protiv njegove privremene predaje državi molilji.

(4) Privremena predaja se može odložiti ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi na teritoriji zamoljene države.

(5) Ako zamoljena država udovolji zamolnici, država molilja je dužna da lice lišeno slobode drži u pritvoru za vreme njegovog boravka na njenoj teritoriji i da ga, po preduzetoj radnji pravne pomoći, odmah vrati zamoljenoj državi ukoliko ona ne zahteva da bude pušteno na slobodu. Predato lice uživa zaštitu predviđenu u članu 14. ovog ugovora.

(6) Ako treća država treba da preda jednoj od država ugovornica lice lišeno slobode, preko teritorije druge države ugovornice, druga država ugovornica će, u

skladu sa odredbama ovog ugovora, odobriti tranzit lica lišenog slobode, ako ono nije državljanin te države ugovornice.

(7) U slučaju iz stava 6. ovog člana predato lice mora biti u pritvoru na teritoriji zamoljene države za tranzit, ukoliko država od koje je zatražena predaja ne zahteva da ono bude pušteno na slobodu.

Zaštita lične slobode

Član 36.

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred sudom države molilje, da bi krivično odgovaralo za delo koje mu se stavlja na teret, ne sme, nezavisno od državljanstva, na njenoj teritoriji biti gonjeno ili pritvoreno niti mu se na bilo koji način sme oduzeti ili ograničiti sloboda za dela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potiču iz vremena pre njegovog odlaska iz države molilje.

(2) Krivično gonjenje, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje lične slobode dozvoljeno je ako se pozvani, nakon što njegova prisutnost po izjavi suda više nije potrebna, zadrži više od 15 dana na teritoriji države molilje iako je mogao napustiti ili ako se nakon napuštanja teritorije države molilje dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Prisustvo radnjama pravne pomoći

Član 37.

(1) Na izričitu molbu države molilje, zamoljena država obaveštice je o mestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavnici zainteresovanih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi pravni zastupnici, mogu prisustvovati prilikom preduzimanja radnje pravne pomoći, uz saglasnost nadležnog pravosudnog organa zamoljene države, koji je obavezan da o tome prethodno pribavi mišljenje Ministarstva pravde. Ova lica uživaju zaštitu predviđenu u članu 14. Ugovora.

Zajednički istražni timovi

Član 38.

Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom nadležnih organa država ugovornica, mogu se formirati zajednički istražni timovi.

Obaveštenja iz kaznene evidencije

Član 39.

(1) Države ugovornice obaveštavaju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice, odnosno lica koja su rođena na teritoriji druge države ugovornice. Obaveštenja o osudama države ugovornice dostavljaju preko organa iz člana 4. stav 1. ovog ugovora.

(2) Državni organ nadležan za vođenje kaznene evidencije jedne države ugovornice, na neposredni zahtev pravosudnog organa druge države ugovornice, pred kojim se vodi krivični postupak, dostaviće izvod iz kaznene evidencije.

Član 40.

Nadležni pravosudni organi država ugovornica, na molbu, dostavljajuće jedni drugima podatke o licima koja su državljani druge države ugovornice, a koja se

nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak na teritoriji druge države ugovornice.

Dostavljanje podataka bez zamolnice

Član 41.

(1) Države ugovornice mogu, i bez prethodno upućene zamolnice, dostavljati jedna drugoj podatke o krivičnim delima i učiniocima do kojih su došle, ukoliko smatraju da bi ti podaci mogli biti od koristi za pokretanje ili vođenje krivičnog postupka ili bi mogli dovesti do upućivanja zamolnice shodno odredbama ovog ugovora.

(2) Dostavljanje podataka iz stava 1. ovog člana vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima.

Odlaganje pružanja pravne pomoći

Član 42.

(1) Zamoljena država može da odloži pružanje pravne pomoći iz člana 33. ovog ugovora ukoliko je to neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka koji je u toku pred domaćim pravosudnim organima, a koji je u vezi sa dostavljenom zamolnicom.

(2) Zamoljena država će obavestiti državu molilju o razlozima za odlaganje pružanja pravne pomoći iz stava 1. ovog člana.

Odbijanje pravne pomoći

Član 43.

Države ugovornice odbije pravnu pomoć:

1) ako delo, koje je navedeno u zamolnici, po pravu zamoljene države nije krivično delo;

2) ako je zamolnica u vezi sa delom, koje je po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode.

Ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 44.

(1) Ako je državljanin jedne države ugovornice ili lice koje na njenoj teritoriji ima prebivalište učinilo krivično delo na teritoriji druge države ugovornice, koje je predviđeno kao krivično delo u obema državama ugovornicama, država ugovornica u kojoj je delo učinjeno može zamoliti drugu državu ugovornicu da preuzme krivično gonjenje.

(2) Nadležni organi zamoljene države sprovode krivični postupak u skladu sa propisima te države.

Član 45.

(1) U zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja mora biti opisano činjenično stanje i moraju biti navedeni što potpuniji podaci o okrivljenom, njegovom državljanstvu i prebivalištu ili boravištu.

(2) Uz zamolnicu se prilaže:

- 1) spisi u izvorniku ili overenom prepisu;
- 2) dokaz o državljanstvu, prebivalištu, odnosno boravištu lica za koje se moli preuzimanje krivičnog gonjenja;
- 3) izvod odredaba iz krivičnog zakona koje se u toj krivičnoj stvari primenjuju u državi molilji;
- 4) izjave oštećenih.

(3) Izjava oštećenog lica koja je potrebna za pokretanje krivičnog postupka u državi molilji ima pravno dejstvo i u zamoljenoj državi.

(4) Zamoljena država obaveštava državu molilju da li je preuzeala krivično gonjenje. Ako zamoljena država ne prihvati zamolnicu za preuzimanje krivičnog gonjenja, odmah će obavestiti državu molilju i vratiti joj spise koji su dostavljeni uz zamolnicu.

Član 46.

Pravosudni organi države molilje privremeno se odriču mera gonjenja za dela navedena u zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja. Od takvih mera se u svakom slučaju odustaje:

- 1) ako je nadležni sud ili nadležni organ zamoljene države ugovornice konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zato što učinjeno delo nije krivično delo;
- 2) ako je okrivljeni u zamoljenoj državi ugovornici pravноснаžno oslobođen;
- 3) ako je odluka suda koja je donesena u zamoljenoj državi ugovornici već izvršena ili izvršenju nema mesta po zakonu ili zbog akta o pomilovanju ili amnestiji, ili je prema pravu zamoljene države nastupila zastarelost.

Član 47.

Zamoljena država ugovornica obaveštava državu molilju o ishodu krivičnog postupka u vezi sa zamolnicom za preuzimanje krivičnog gonjenja i radi toga dostavlja pravноснаžnu odluku u izvorniku ili overenom prepisu.

ČETVRTO POGLAVLjE

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 48.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 49.

- (1) Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.
- (2) Ugovor stupa na snagu danom prijema poslednje note kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.
- (3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može Ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem, i u tom slučaju Ugovor prestaje da važi nakon isteka šest meseci od dana prijema obaveštenja o otkazivanju.

(4) Ugovor će se privremeno primenjivati od dana potpisivanja. Privremena primena Ugovora prestaje danom stupanja na snagu Ugovora ili 30 dana nakon prijema obaveštenja jedne od država ugovornica kojim obaveštava drugu državu ugovornicu o svojoj nameri da ne postane članica ovog ugovora.

Ovaj ugovor sačinjen je u Podgorici dana 29. maja 2009. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i crnogorskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

Snežana Malović, s.r.

ZA CRNU GORU

Miraš Radović, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.